

รายงานประจำปี พ.ศ. 2568

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

บทสรุปผู้บริหาร

4

บทที่ 1 คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

8

1. องค์ประกอบคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว 8
2. บทบาทของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว 9
3. ผลงานของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในปี 2568 10

บทที่ 2 การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ปี 2568

14

1. การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามมาตรา 17 15
2. การออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 12 22
3. การออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 11 23

บทที่ 3 การทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ปี 2568

25

1. การดำเนินการตามผลการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ปี 2567 26
2. การพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ประจำปี 2568 27

บทที่ 4 การตรวจสอบธุรกิจของคนต่างด้าว

31

1. การติดตามและตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว 31
2. ผลการตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวปี 2568 32
3. การตรวจสอบคนต่างด้าวที่มีพฤติกรรมให้คนไทยทำธุรกรรมอำพรางแทน (Nominee) เพื่อหลีกเลี่ยงการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 34

บทที่ 5

ทิศทางการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในไทย

36

1. การอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุนต่างชาติที่ประกอบธุรกิจในไทย
2. การลงทุนของคนต่างด้าวในธุรกิจสมัยใหม่

36

38

ภาคผนวก

รายนามคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

40

รายนามคณะกรรมการพิจารณาก่อนการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

41

รายนามคณะกรรมการพิจารณาบททวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

42

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

43

บทสรุปผู้บริหาร

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 26 (2) กำหนดให้คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ศึกษา รวบรวม และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในราชอาณาจักร รวมถึงผลกระทบและความเหมาะสมในเรื่องดังกล่าวเสนอต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

คณะกรรมการฯ จึงได้จัดทำรายงานการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งเป็นการดำเนินการต่าง ๆ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นประจำทุกปี สำหรับรายงานประจำปี พ.ศ. 2568 จะประกอบด้วยสารัตถะ 5 บท ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ศึกษาและจัดทำรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ให้คำปรึกษา เสนอแนะ หรือให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีในการกำหนดประเภทธุรกิจสำหรับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการด้านต่าง ๆ

การดำเนินการที่สำคัญของคณะกรรมการฯ ในปี 2568 มีดังนี้

(1) การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งการอนุญาตดังกล่าวก่อให้เกิดการนำเงินลงทุนเข้ามาในประเทศไทย และการจ้างงานคนไทย

(2) การทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งในปี 2568 นี้ มีผลการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ของคณะกรรมการฯ โดยเห็นควรให้ธุรกิจ ถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ จำนวน 3 ธุรกิจ อันเป็นธุรกิจใหม่ที่ถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ 2 ธุรกิจ และเป็นธุรกิจเดิมที่เคยถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ แล้ว แต่เห็นควรให้มีการปรับปรุงข้อความในกฎกระทรวง 1 ธุรกิจ ดังนี้ ธุรกิจที่ 1 คือ ธุรกิจบริการจัดหาลูกค้าเพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินของบริษัทในเครือให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน) ธุรกิจที่ 2 คือ ธุรกิจบริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน) โดยการดำเนินการเพื่อถอดธุรกิจดังกล่าวออกจากบัญชีสาม (21) ท้ายพระราชบัญญัติฯ จะต้องดำเนินการกระบวนการตามกฎหมายโดยออกเป็นกฎกระทรวงต่อไป

สำหรับ ธุรกิจที่ 3 คือ ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นผู้ดำเนินการ อันเป็นธุรกิจที่ได้นำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ข้อ (11) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2560 นั้น ซึ่งได้มีการอ้างอิงบทนิยามของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 โดยปัจจุบันยังมิได้มีการปรับปรุง หรือการอ้างอิงคำนิยามในกฎกระทรวงฯ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ดำเนินแก้ไขกฎกระทรวงสำหรับธุรกิจดังกล่าว เพื่ออ้างอิงบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ต่อไป

ในรอบปี 2568 ที่ผ่านมา คนต่างด้าวได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจ จำนวน 1,078 ราย แบ่งเป็น ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจ (มาตรา 17) จำนวน 291 ราย หนังสือรับรองกรณีประกอบธุรกิจภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือกฎหมายอื่น จำนวน 663 ราย และหนังสือรับรองกรณีที่ได้รับสิทธิตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ 124 ราย โดยคนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุนตามมาตรา 17 มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สิงคโปร์ ญี่ปุ่นฮ่องกง จีน และสหราชอาณาจักร โดยธุรกิจที่มีการลงทุนสูงสุด ได้แก่ การทำกิจการนายหน้า การค้าปลีก การค้าส่ง (ร้อยละ 27) รองลงมา คือ ธุรกิจบริการให้แก่บริษัทในเครือในกลุ่ม (ร้อยละ 24) และธุรกิจบริการที่เป็นคู่สัญญากับภาคเอกชน (ร้อยละ 12) ตามลำดับ

กรณีที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 12 จำนวน 663 ราย แบ่งเป็นกรณีที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 527 ราย และกรณีได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวน 136 ราย โดยคนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุนมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฮ่องกง และได้หวัน โดยธุรกิจที่มีการลงทุนสูงสุด อาทิ ธุรกิจบริการรับจ้างผลิต ธุรกิจบริการให้เช่าพื้นที่ และการค้าส่ง เป็นต้น นอกจากนี้ คนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา 11 กรณีได้รับสิทธิตามสนธิสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคีหรือมีพันธมิตร จำนวน 124 ราย ซึ่งเป็นกรณีที่ได้รับสิทธิตามสนธิสัญญาทางไมตรีและสัมพันธไมตรีทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา โดยลงทุนในธุรกิจ อาทิ การทำกิจการนายหน้า การค้าปลีก การค้าส่ง ธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำ และกิจการโฆษณา เป็นต้น

คณะกรรมการฯ มีการดำเนินการตามมาตรา 9 วรรคสองของกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่กำหนดให้คณะกรรมการฯ พิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นประจำทุกปี โดยผลการพิจารณาในปี 2568 เสนอเห็นควรให้ธุรกิจ จำนวน 3 รายการธุรกิจ **ถอดออก** จากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ อันเป็นธุรกิจใหม่ที่ถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ 2 ธุรกิจ และเป็นธุรกิจเดิมที่เคยถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ แล้ว แต่เห็นควรให้มีการปรับปรุงข้อความในกฎกระทรวง 1 ธุรกิจ ดังนี้

ธุรกิจที่ 1 ธุรกิจบริการจัดหาลูกค้าเพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินของบริษัทในเครือให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)

ธุรกิจที่ 2 คือ ธุรกิจบริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)

โดยเหตุผลเนื่องจาก เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับ จึงลดความซ้ำซ้อนในการกำกับดูแลของภาครัฐ รวมถึงเป็นการจำกัดการให้บริการเฉพาะบริษัทในเครือเท่านั้น อันเป็นการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือให้มีประสิทธิภาพ และเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้มากขึ้น จึงไม่กระทบกับผู้ประกอบการไทย ทั้งนี้ การถอดธุรกิจดังกล่าวออกจากบัญชีสาม (21) ท้ายพระราชบัญญัติฯ จะต้องดำเนินการกระบวนการตามกฎหมายโดยออกเป็นกฎกระทรวงต่อไป

สำหรับ**ธุรกิจที่ 3** คือ ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา อันเป็นธุรกิจที่ได้นำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ข้อ (11) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2560 นั้น ซึ่งได้มีการอ้างอิงบทนิยามของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 โดยปัจจุบันยังมิได้มีการปรับปรุง หรือ

การอ้างอิงคำนิยามในกฎกระทรวงฯ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ดำเนินแก้ไขกฎกระทรวงสำหรับธุรกิจดังกล่าว เพื่ออ้างอิงบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ต่อไป

บทที่ 4

การตรวจสอบธรรมาภิบาลกับธุรกิจของคนต่างด้าว

1. ผลการติดตามตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในรอบปี 2568 มีดำเนินการ ดังนี้

1) คนต่างด้าวได้ประกอบธุรกิจเป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีตามแผน ซึ่งจากการตรวจสอบ จำนวน 384 ราย พบว่า เป็นธุรกิจที่ปฏิบัติตามกฎหมาย จำนวน 229 ราย (ร้อยละ 60) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จำนวน 35 ราย (ร้อยละ 9) เช่น ไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงและไม่ส่งเอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ เป็นต้น เลิกประกอบธุรกิจ 22 ราย (ร้อยละ 6) และกรณีอื่น 98 ราย (ร้อยละ 25)

2) การติดตามการนำส่งทุนขั้นต่ำของนิติบุคคลต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต โดยมีแผนการติดตาม จำนวน 38 ราย ซึ่งมีนิติบุคคลต่างด้าวแจ้งการนำส่งทุนขั้นต่ำตามจำนวนและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดผ่านระบบติดตามการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (e-followup CG) จำนวน 38 ราย

3) การตรวจสอบนิติบุคคลต่างด้าวที่อาจประกอบธุรกิจ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวนทั้งสิ้น 9 ราย พบว่า มีนิติบุคคลที่อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบ 6 ราย (ร้อยละ 67) และนิติบุคคลที่ดำเนินการตรวจสอบแล้วและยุติเรื่อง 3 ราย เนื่องจากได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือมีการปรับโครงสร้างสถานะเป็นนิติบุคคลไทย

2. การตรวจสอบคนต่างด้าวที่มีพฤติกรรมให้คนไทยทำธุรกรรมอำพรางเพื่อหลีกเลี่ยงการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (นอมินี) โดยตรวจสอบในกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย 6 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยวและเกี่ยวเนื่อง ธุรกิจค้าที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจ e-Commerce ขนส่งและคลังสินค้า ธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการเกษตร (เลี้ยง) และธุรกิจก่อสร้างทั่วไป โดยดำเนินการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและมีหนังสือถึงกรรมการและผู้ถือหุ้นเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ จำนวน 777 ราย ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า 1) เป็นนิติบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมน่าสงสัยเข้าข่ายในลักษณะนอมินี จำนวน 401 ราย (ร้อยละ 52) เนื่องจากนิติบุคคลชี้แจงการประกอบธุรกิจแล้วไม่พบข้อสังเกตหรือการกระทำผิด 2) เป็นนิติบุคคลที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงและไม่ส่งเอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ จำนวน 118 ราย (ร้อยละ 15) 3) เป็นนิติบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยเข้าข่ายในลักษณะนอมินี กล่าวคือ คนไทยอาจมีพฤติกรรมให้ความช่วยเหลือสนับสนุนร่วมประกอบธุรกิจกับคนต่างด้าวหรือถือหุ้นแทนคนต่างด้าว จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 1) และ 4) เป็นนิติบุคคลตามกรณีอื่น เช่น ไม่มีที่ตั้งตามที่จดทะเบียนไว้ หรือไม่สามารถติดต่อได้ หรือเลิกกิจการ เป็นต้น จำนวน 252 ราย (ร้อยละ 32)

ในสถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การแข่งขันด้านการลงทุนระหว่างประเทศ และกระแสการพัฒนาอย่างยั่งยืน บทบาทของภาครัฐในการกำกับดูแลและอำนวยความสะดวกทางธุรกิจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ คณะกรรมการฯ ได้มีการดำเนินนโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยผ่านการปรับเปลี่ยนการให้บริการและการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทยให้สอดคล้องกับทิศทางการลงทุนในปัจจุบัน ดังนี้

1. การอำนวยความสะดวกให้แก่การลงทุนต่างชาติที่ประกอบธุรกิจภายในไทย โดยมีการดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การลงทุนต่างชาติที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ดังนี้

1.1 ยกกระดานการให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Foreign Business ซึ่งเปิดให้บริการอย่างเต็มรูปแบบเมื่อเดือนสิงหาคม 2567 โดยระบบ e-Foreign Business จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการหรือนักลงทุนต่างชาติในการยื่นคำขอผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเต็มรูปแบบ ครอบคลุมทุกกระบวนการงานที่เกี่ยวข้องกับการยื่นขออนุญาตชัดเจน โดยในปี 2568 ผู้ประกอบการและนักลงทุนต่างชาติหันมาใช้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการยื่นคำขอในรูปแบบเดิมถึงร้อยละ 100 ถือเป็นการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบการให้บริการของภาครัฐที่มีความทันสมัยและตอบโจทย์ความต้องการของภาคธุรกิจ

1.2 ลดระยะเวลาในการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยมีเป้าหมายให้คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่มีข้อมูลประกอบคำขอที่ค่อนข้างสมบูรณ์สามารถนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาอนุญาตได้ ภายใน 1 เดือน ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้นักลงทุนต่างชาติสามารถเริ่มต้นประกอบธุรกิจในไทยได้เร็วขึ้น ก่อให้เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของไทย รวมถึงสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติให้ประกอบธุรกิจได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น

2. การลงทุนของคนต่างด้าวในธุรกิจสมัยใหม่ ด้วยรัฐบาลมีนโยบายมุ่งส่งเสริมการพัฒนาสมัยใหม่และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ลดต้นทุนทางธุรกิจ และสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในทุกภาคส่วน โดยในปี 2568 การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวในกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ (AI) บริการระบบคลาวด์ (Cloud services) และโครงสร้างพื้นฐานด้านศูนย์ข้อมูล (Data Center และ Data Hosting) มีจำนวน 117 ราย (ร้อยละ 11) ของการอนุญาตทั้งหมดและมีมูลค่าการลงทุนรวมกว่า 1.03 แสนล้านบาท (ร้อยละ 32) ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมดในปี 2568 โดยส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้จำนวน 102 ราย มูลค่าการลงทุนกว่า 37,900 ล้านบาท ถัดมาเป็นธุรกิจบริการระบบคลาวด์ (Cloud services) และโครงสร้างพื้นฐานด้านศูนย์ข้อมูล (Data Center และ Data Hosting) ซึ่งแม้มีจำนวนคำขอไม่มาก แต่มีมูลค่าการลงทุนสูงกว่า 65,000 ล้านบาท แสดงให้เห็นถึงลักษณะของธุรกิจที่ใช้เงินลงทุนสูงและมีบทบาทเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจดิจิทัลในระยะยาว

บทที่ 1

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

1.

องค์ประกอบคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน 25 คน และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

กรรมการ โดยตำแหน่ง 2 คน

- ปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประธาน)
- อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (เลขาธิการ)

ผู้แทนภาคเอกชน 3 คน

- สมาคมธนาคารไทย
- สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินกว่า 5 คน

- การค้าการลงทุน
- เศรษฐศาสตร์การค้าการลงทุน
- เศรษฐศาสตร์
- นิติศาสตร์
- เทคโนโลยีดิจิทัล

ผู้แทนภาครัฐ 15 คน

- กระทรวงกลาโหม
- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- กระทรวงคมนาคม
- กระทรวงการต่างประเทศ
- กระทรวงมหาดไทย
- กระทรวงแรงงาน
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงสาธารณสุข
- กระทรวงอุตสาหกรรม
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

1

พิจารณาอนุญาต
การประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว

2

ให้คำปรึกษา
เสนอแนะ หรือ
ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรี

3

ศึกษา และจัดทำรายงาน
เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ
ของคนต่างด้าว

4

แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
เพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติภารกิจ
อย่างใดอย่างหนึ่ง

2.

บทบาทของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

บทบาท

- 1) การสร้างความสมดุลระหว่างการส่งเสริมการลงทุนของคนต่างด้าวกับการคุ้มครองการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการไทย
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาแนวปฏิบัติของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 รวมทั้งการสร้าง ความชัดเจน โปร่งใสของหลักเกณฑ์ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ภารกิจสำคัญ

- 1) พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในประเภทธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 อันเป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบธุรกิจกับคนต่างด้าว
- 2) ศึกษาและจัดทำรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และผลกระทบ
- 3) ให้คำปรึกษา เสนอแนะ หรือให้ความเห็นแก่รัฐมนตรี ในการกำหนดประเภทธุรกิจสำหรับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

เป้าหมาย

- 1) เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย
- 2) เพื่อให้การพิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สอดรับนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

สร้างความสมดุล

3.

ผลงานของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในปี 2568

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีบทบาทในการสร้างความสมดุลระหว่างการส่งเสริมการลงทุนของคนต่างด้าวกับการคุ้มครองการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้การพิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และเพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย สำหรับในปี 2568 คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีการดำเนินงานที่สำคัญเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ดังนี้

3.1

การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามมาตรา 17

ปี 2568

ต่างชาติ 291 ราย
เข้ามาลงทุนในธุรกิจ

เปิดเงินลงทุน
14,115 ล้านบาท

จ้างงานคนไทย
6,647 คน

กิจการนายหน้า/ค้าปลีก/ค้าส่ง

- นายหน้าประกันวินาศภัย / นายหน้าและตัวแทนสำหรับการจองและซื้อขายโทเคนดิจิทัล
- ค้าปลีกสินค้า เช่น เครื่อง CT SCAN / เครื่องจักร / ยารักษาโรคสำหรับสัตว์
- ค้าส่งสินค้า เช่น ผลิตภัณฑ์เพื่อการฟื้นฟูสุขภาพ / ยารักษาโรคมะเร็ง / โดรนเพื่อการเกษตร

27%

บริการให้แก่บริษัทในเครือในกลุ่ม

- บริการทางการเงิน อาทิ ให้กู้ยืม, / รับค้ำประกันหนี้
- บริการทางบัญชี / กฎหมาย
- บริการให้เช่า (ที่ดิน/อาคาร/สินค้า)

24%

บริการที่เป็นคู่สัญญากับภาคเอกชน

- บริการออกแบบ จัดซื้อ จัดหา ติดตั้งโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้า
- บริการออกแบบทางวิศวกรรม จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานของโรงไฟฟ้า
- บริการดูแลระบบโทรคมนาคม

12%

บริการอื่น

- บริการด้านคอมพิวเตอร์
- บริการให้คำปรึกษาแนะนำ / บริหารจัดการ
- บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา
- บริการรับจ้างผลิต

36%

ธุรกิจอื่น

- บริการทางวิศวกรรม
- กิจการโฆษณา
- การขายอาหารและเครื่องดื่ม

1%

คนต่างด้าว 5 อันดับแรกที่เข้ามาลงทุนในไทย

1

สิงคโปร์

22% 63 ราย
2,179 ล้านบาท

2

ญี่ปุ่น

21% 60 ราย
1,451 ล้านบาท

3

ฮ่องกง

12% 36 ราย
2,820 ล้านบาท

4

จีน

6% 18 ราย
905 ล้านบาท

5

สหราชอาณาจักร

5% 14 ราย
736 ล้านบาท

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดำเนินการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นประจำทุกปี โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เพื่อพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ และสรุปผลการพิจารณา และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการฯ พิจารณาก่อนทำความเห็นเสนอรัฐมนตรีต่อไป

ในปี 2568 คณะกรรมการฯ ได้มีการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาเช่นเดียวกับทุกปีที่ผ่านมา ได้แก่ 1) เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ 2) เป็นธุรกิจที่พิจารณาตามเงื่อนไขของบัญชีหนึ่ง บัญชีสอง และบัญชีสาม 3) เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับเฉพาะ 4) เป็นธุรกิจที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม 5) เป็นธุรกิจที่มีความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรายการธุรกิจ และ 6) ข้อดี ข้อเสีย ที่จะเกิดขึ้นจากการที่ธุรกิจไม่อยู่ภายใต้การกำกับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 โดยใช้มาตรา 5 ของพระราชบัญญัติฯ เป็นกรอบในการพิจารณา

สำหรับรายการธุรกิจที่เสนอให้ทบทวนเพื่อนำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ประจำปี 2568 มีจำนวน 6 ธุรกิจ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มธุรกิจที่หน่วยงานเสนอทบทวนฯ หรือมีกฎหมายเฉพาะกำกับ หรือมีหน่วยงานเฉพาะกำกับ 2) กลุ่มธุรกิจที่เคยเสนอทบทวนฯ 3) กลุ่มธุรกิจที่เคยนำออกจากบัญชีท้ายฯ ไปแล้ว แต่มีการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในกฎหมายเฉพาะ โดยมีรายการธุรกิจที่นำมาพิจารณาทบทวน ดังนี้

1. ธุรกิจสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง
2. ธุรกิจบริการจัดหาลูกค้าเพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินของบริษัทในเครือให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)
3. ธุรกิจบริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)
4. ธุรกิจบริการรับค้ำประกันหนี้ให้แก่บริษัทในเครือในกลุ่ม ในต่างประเทศ
5. ธุรกิจบริการรับค้ำประกัน ให้หลักประกัน และการดำเนินการอื่นใดที่มีผลเสมือนกับการค้ำประกันหรือการให้หลักประกัน ระหว่างบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันกับผู้ขอสินเชื่อ
6. ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา

โดยผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เห็นควรให้ธุรกิจ **ออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ** จำนวน 3 ธุรกิจ อันเป็นธุรกิจใหม่ที่ถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ 2 ธุรกิจ และเป็นธุรกิจเดิมที่เคยถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ แล้ว แต่เห็นควรให้มีการปรับปรุงข้อความในกฎกระทรวง 1 ธุรกิจ ได้แก่

1. ธุรกิจบริการจัดหาลูกค้าเพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินของบริษัทในเครือให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)
2. ธุรกิจบริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)

ด้วยเหตุผล เนื่องจาก เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับเฉพาะและหน่วยงานเฉพาะกำกับ เป็นการลดความซ้ำซ้อนในการกำกับของหน่วยงานภาครัฐ และเป็นการจำกัดกลุ่มผู้รับบริการ อันเป็นการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือให้มีประสิทธิภาพ และเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้มากขึ้น จึงไม่กระทบกับผู้ประกอบการไทย

สำหรับธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา อันเป็นธุรกิจที่ได้นำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ข้อ (11) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2560 นั้น ซึ่งได้มีการอ้างอิงบทนิยามของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 โดยปัจจุบันยังมิได้มีการปรับปรุง หรือการอ้างอิงคำนิยามในกฎกระทรวงฯ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ดำเนินแก้ไขกฎกระทรวงสำหรับธุรกิจดังกล่าว เพื่ออ้างอิงบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ต่อไป

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เห็นควรให้ธุรกิจ จำนวน 3 ธุรกิจ **คงอยู่** ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ได้แก่

- 1) ธุรกิจสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง
- 2) ธุรกิจบริการรับค้าประกันนี้ให้แก่บริษัทในเครือและในกลุ่มในต่างประเทศ
- 3) ธุรกิจบริการรับค้าประกัน ให้หลักประกัน และการดำเนินการอื่นใดที่มีผลเสมือนกับการค้าประกันหรือการให้หลักประกัน ระหว่างบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันกับผู้ขอสินเชื่อ

ซึ่งทั้ง 3 ธุรกิจดังกล่าว จะได้มีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบเขตของธุรกิจ ผลกระทบที่จะเกิดกับผู้ประกอบการไทยให้รอบด้านมากขึ้น และมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจ รวมถึงให้มีการรับฟังความเห็นความเห็นจากหน่วยงานภายนอกมีส่วนได้เสียในวงกว้างมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไปและส่งเสริมการค้าการลงทุนของประเทศต่อไป

บทที่ 2

การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ปี 2568

การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งจำแนกประเภทธุรกิจเป็น 3 บัญชีธุรกิจ ดังนี้

บัญชี 1

- ธุรกิจเกี่ยวกับอาชีพพื้นฐานและความเป็นอยู่ของคนไทย เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การทำป่าไม้ การทำหรือหล่อพระพุทธรูปและการทำบาตร การสกัดสมุนไพรไทย การค้าที่ดิน
- ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ

บัญชี 2

- ธุรกิจเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ หรือมีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การผลิต การจำหน่ายและการซ่อม บำรุง อาวุธปืน การผลิตเครื่องดนตรีไทย การทำเหมือง การทำนาเกลือ
- คนต่างด้าวต้องได้รับการอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

บัญชี 3

- ธุรกิจที่คนไทยยังไม่พร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว เช่น การทำกิจการ บริการทางวิศวกรรม การทำกิจการโรงแรม การทำกิจการโฆษณา
- คนต่างด้าวต้องได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวมีช่องทางในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

ใบอนุญาต การประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว

การยื่นขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 17
สำหรับธุรกิจบัญชีสอง และบัญชีสาม

หนังสือรับรอง การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กรณีได้รับการส่งเสริมจาก BOI / กบอ. / กฎหมายอื่น

การยื่นขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 12
สำหรับธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ กฎหมายอื่น

หนังสือรับรอง การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กรณีได้รับสิทธิตามสนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ

การยื่นขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 11
สำหรับธุรกิจที่อยู่ภายใต้สนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทย
เป็นภาคีหรือมีพันธกรณี เช่น

- สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่าง ไทย-สหรัฐอเมริกา (Treaty of Amity)
- ความตกลงทางการค้าเสรี ไทย – ออสเตรเลีย (TAFTA)
- ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย – ญี่ปุ่น (JTEPA)
- ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน (AFAS)
- ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA)

ปี 2568
อนุญาตทั้งหมด **1,078** ราย

291 ราย
27%

ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
(มาตรา 17)

663 ราย
62%

หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
กรณีได้รับการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 12)

124 ราย
12%

หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
กรณีที่ได้รับสิทธิตามสนธิสัญญา หรือ
ความตกลงระหว่างประเทศ (มาตรา 11)

เปรียบเทียบ ปี 2567

↑ **28%**

↑ **5%**

↑ **28%**

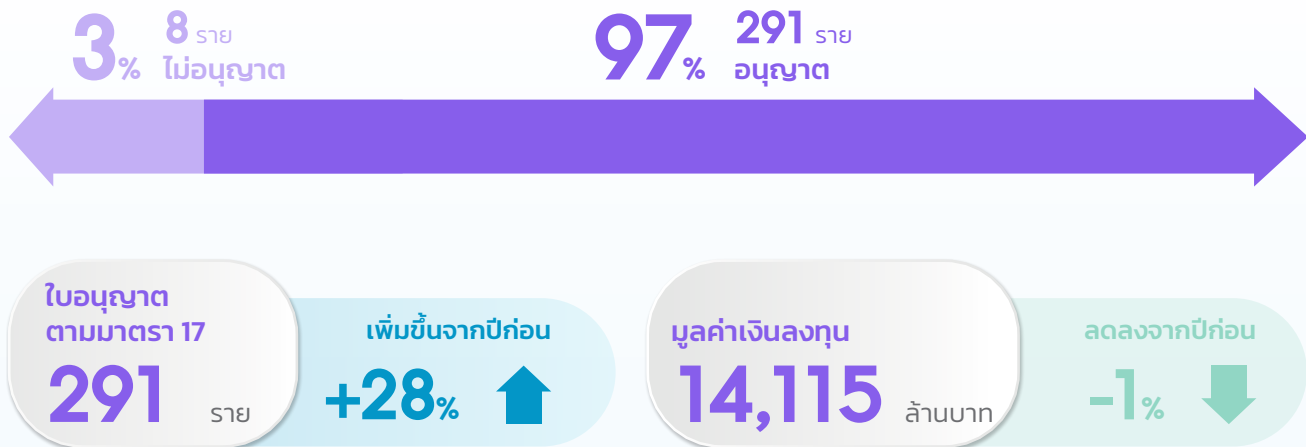

1.

การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามมาตรา 17

ในปี 2568 มีการยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 17 จำนวน 299 ราย ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ 291 ราย และไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ 8 ราย โดยรายที่ได้รับอนุญาตมีมูลค่าเงินลงทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ รวมจำนวน 14,115 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2567 พบว่า คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตมีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 28 ในขณะที่มูลค่าเงินลงทุนลดลง ร้อยละ 1

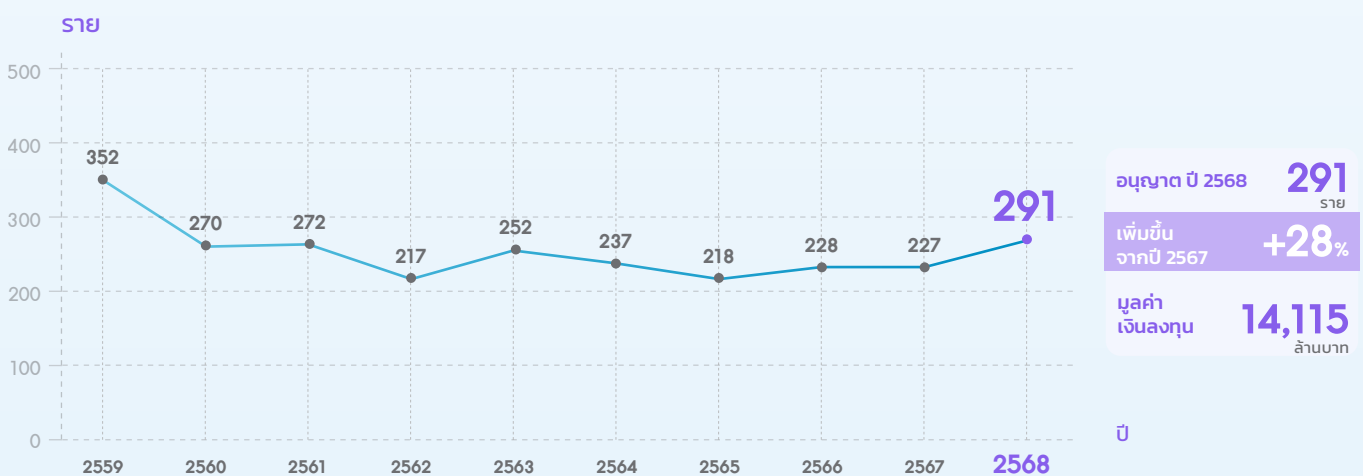
การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 17 ปี 2568

ปี 2568 ธุรกิจที่ได้รับอนุญาตส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และนโยบายการส่งเสริมการลงทุนเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อาทิ

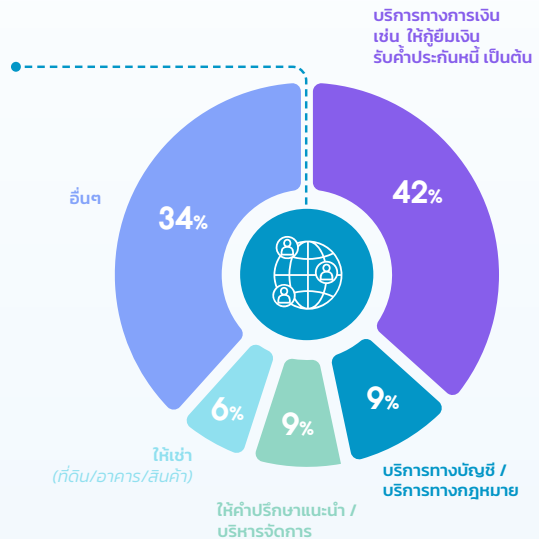
- บริการที่เป็นคู่สัญญากับภาคเอกชน อาทิ บริการที่เกี่ยวข้องกับการขุดเจาะปิโตรเลียม ,บริการออกแบบทางวิศวกรรมจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานของโรงไฟฟ้าพลังงานลม
- บริการออกแบบ พัฒนา ปรับปรุง แอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์
- การค้าส่งสินค้า อาทิ เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ อะไหล่และชิ้นส่วนยานยนต์ โดรนเพื่อการเกษตร เป็นต้น

การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 17 ปี 2568

1.1. ประเภทธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา 17

ในปี 2568 ธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ 5 อันดับแรก มีดังนี้

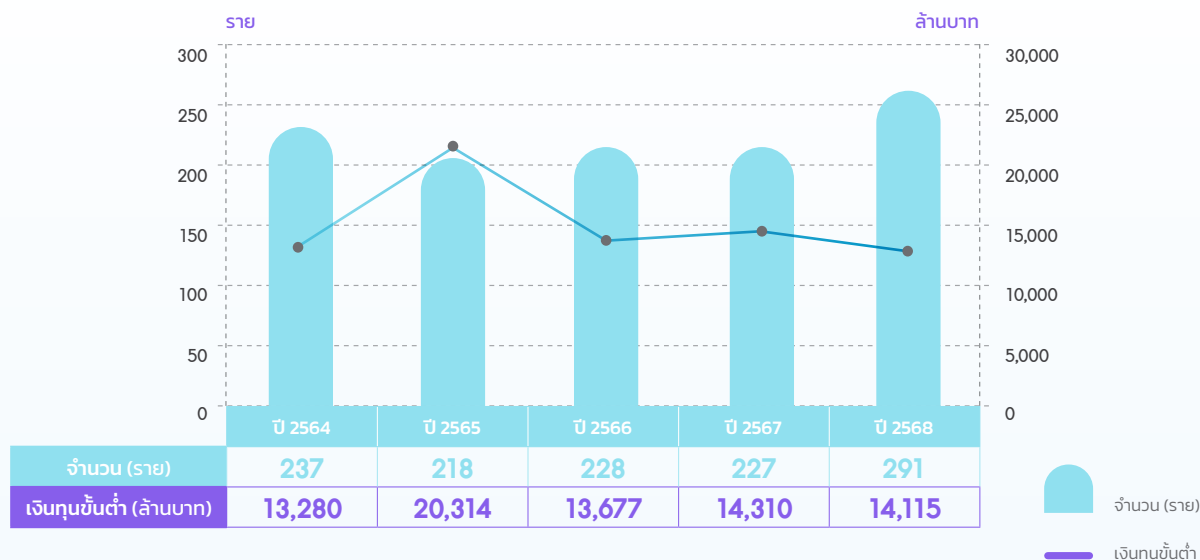
ทั้งนี้ เป็นการอนุญาตธุรกิจอื่นๆ อีก 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 28 อาทิ บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา, บริการด้านคอมพิวเตอร์, บริการทางการเงิน (สินเชื่อส่วนบุคคล / เช่าซื้อสินค้า) และ บริการให้คำปรึกษาแนะนำและบริหารจัดการ เป็นต้น

1.2 จำนวนคนต่างด้าว 5 อันดับแรกที่เข้ามาลงทุนตามมาตรา 17

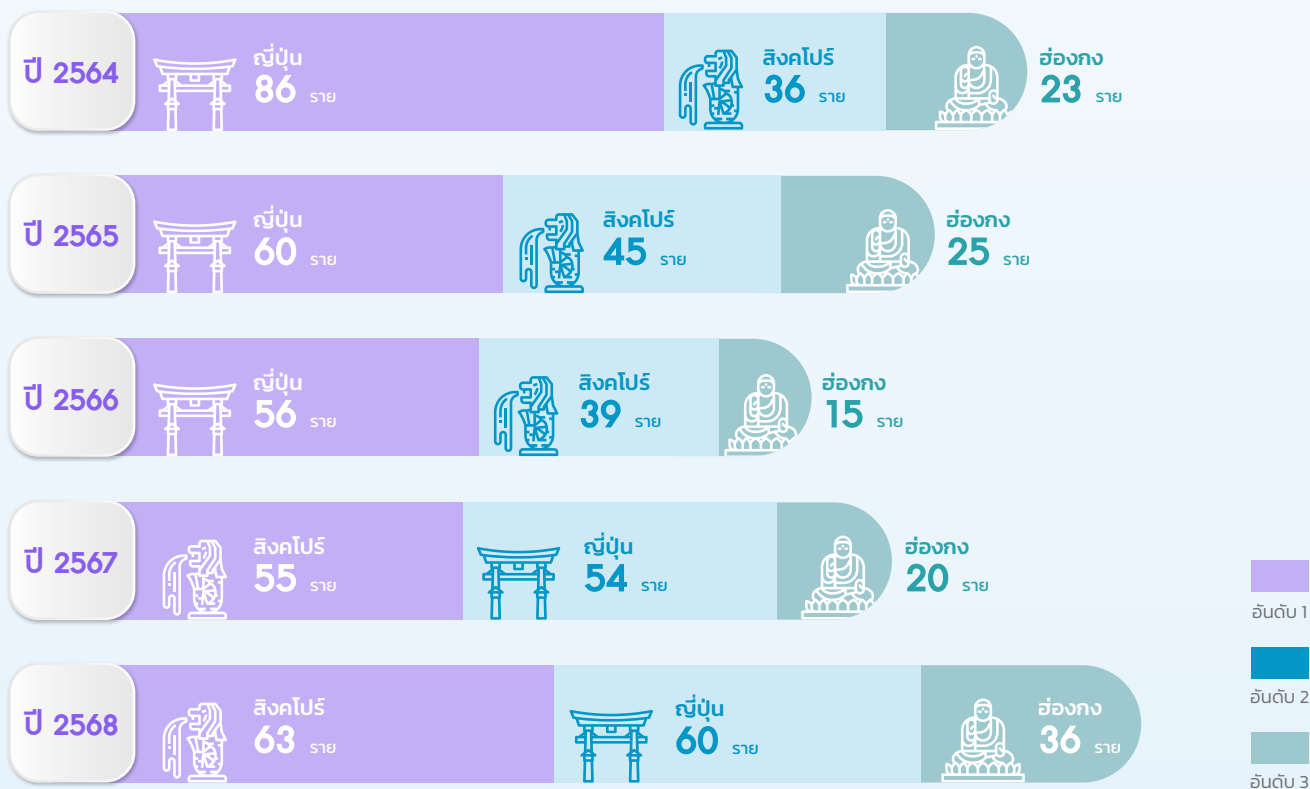
ในปี 2568 มีจำนวนคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

สำหรับในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (ปี 2564 - 2568) มีคนต่างด้าวได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 17 จำนวน 1,201 ราย โดยมีมูลค่าเงินลงทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ รวมจำนวน 75,697 ล้านบาท

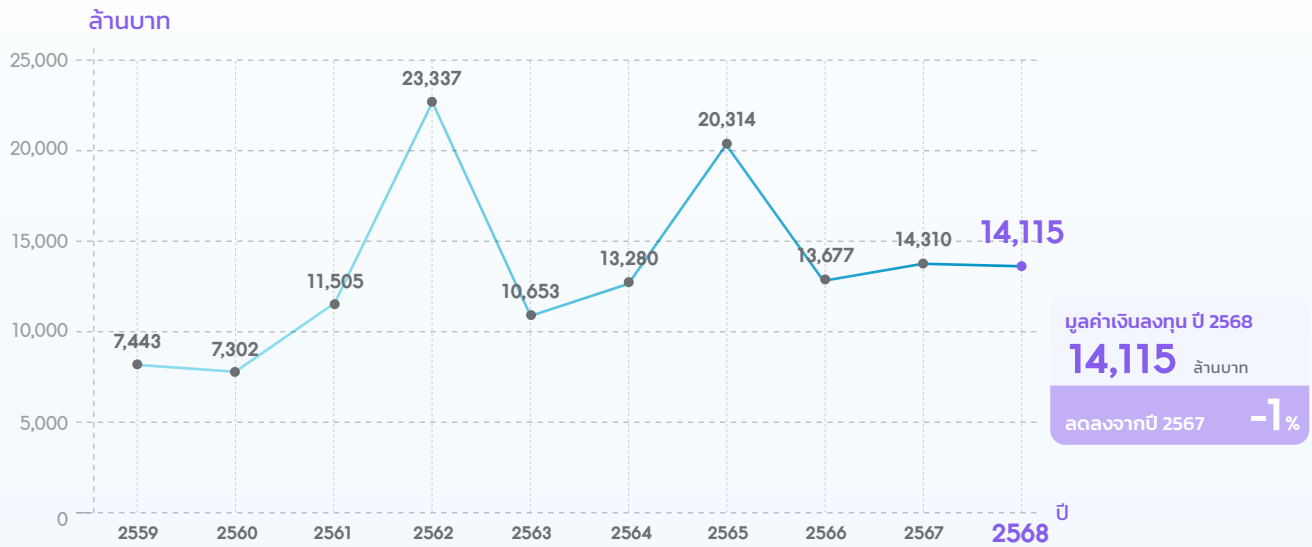
คนต่างด้าว 3 อันดับแรก ที่ได้รับอนุญาตในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

1.3

มูลค่าเงินลงทุนที่คนต่างด้าวใช้เริ่มต้นประกอบธุรกิจ และจำนวนการจ้างงานคนไทย

ในปี 2568 คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจมีจำนวนเงินลงทุนที่นำเข้ามาใช้ในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งเป็นการอนุญาตตามมาตรา 17 จำนวนทั้งสิ้น 14,115 ล้านบาท

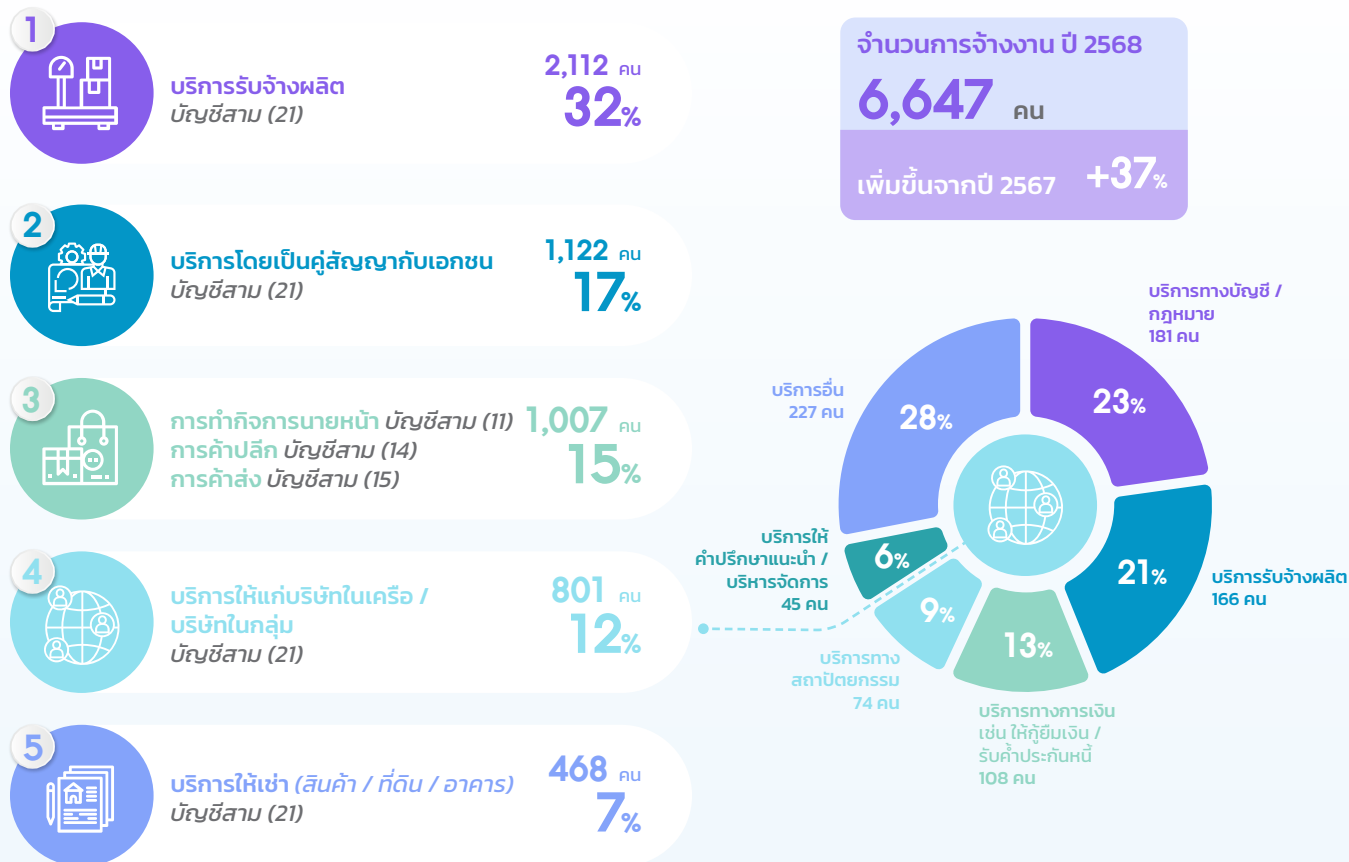

หมายเหตุ กฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำส่งทุนขั้นต่ำ ได้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 ตุลาคม 2545 ทำให้คนต่างด้าวต้องนำเงินลงทุน (เงินทุนขั้นต่ำ) เข้ามาใช้เริ่มต้นในการประกอบธุรกิจในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 2546

- 5 อันดับแรก คนต่างด้าวที่มีมูลค่าการลงทุนในประเทศไทยตามมาตรา 17 ในปี 2568 ได้แก่

ในปี 2568 มีคนไทยได้รับการจ้างงานในแต่ละประเภทธุรกิจ รวมจำนวน 6,647 คน ซึ่งเป็นการอนุญาตธุรกิจตามมาตรา 17 โดยประเภทธุรกิจ 5 อันดับแรก ได้แก่

ทั้งนี้ เป็นการจ้างงานในธุรกิจอื่น ๆ อีก 1,137 คน คิดเป็นร้อยละ 17 อาทิ บริการติดตั้งซ่อมแซมและบำรุงรักษา บริการด้านคอมพิวเตอร์ บริการทางการเงิน เป็นต้น

ภาพรวมการอนุญาต
ให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ
ตามมาตรา 17 ตั้งแต่
ปี 2543 – 2568

ต่างชาติลงทุนรวม
7,025 ราย

มูลค่าเงินลงทุน
3.99 แสนล้านบาท

ธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ

บริการเป็นสำนักงานผู้แทน/ภูมิภาค

- หาแหล่งจัดซื้อสินค้า
- ให้คำแนะนำและเผยแพร่ข้อมูลสินค้า
- รายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจ

1,481 ราย **21%**

กิจการนายหน้า/ค้าปลีก/ ค้าส่ง :

- นายหน้าจัดหาสินค้าและบริการ/ จัดหาตลาดเพื่อการจำหน่ายสินค้า
- ค้าปลีกสินค้า อาทิ เครื่องจักร / ชิ้นส่วนยานยนต์ / เครื่องมือแพทย์
- ค้าส่งสินค้า อาทิ ชิ้นส่วนและวัตถุดิบสำหรับการผลิตสินค้า

931 ราย **13%**

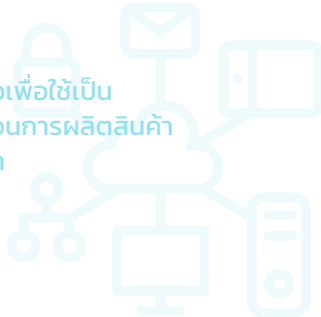
บริการที่เป็นคู่สัญญาภาครัฐ / ภาคเอกชน :

- บริการออกแบบ จัดหา ก่อสร้าง โครงการภาครัฐ
- บริการขุดเจาะปิโตรเลียม
- บริการออกแบบทางวิศวกรรม จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ก่อสร้าง ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค ของโรงไฟฟ้าพลังงานลม

657 ราย **9%**

ธุรกิจอื่น:

- การผลิตแป้งจากข้าวเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหลักในกระบวนการผลิตสินค้า
- การทำกิจการโฆษณา
- การขายอาหารและเครื่องดื่ม

102 ราย **2%**

บริการอื่น:

- บริการทางบัญชี / กฎหมาย
- บริการให้เช่า (ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร)
- บริการให้กู้ยืมเงิน / รับค้ำประกันหนี้
- บริการด้านคอมพิวเตอร์ (ให้ใช้แอปพลิเคชัน / พัฒนาซอฟต์แวร์)
- บริการติดตั้ง ซ่อมแซม บำรุงรักษา (เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์)

3,864 ราย **55%**

คนต่างด้าว 5 อันดับแรกที่เข้ามาลงทุนในไทย

1 ญี่ปุ่น
36% 2,556 ราย

2 สิงคโปร์
16% 1,110 ราย

3 ออสเตรเลีย
6% 426 ราย

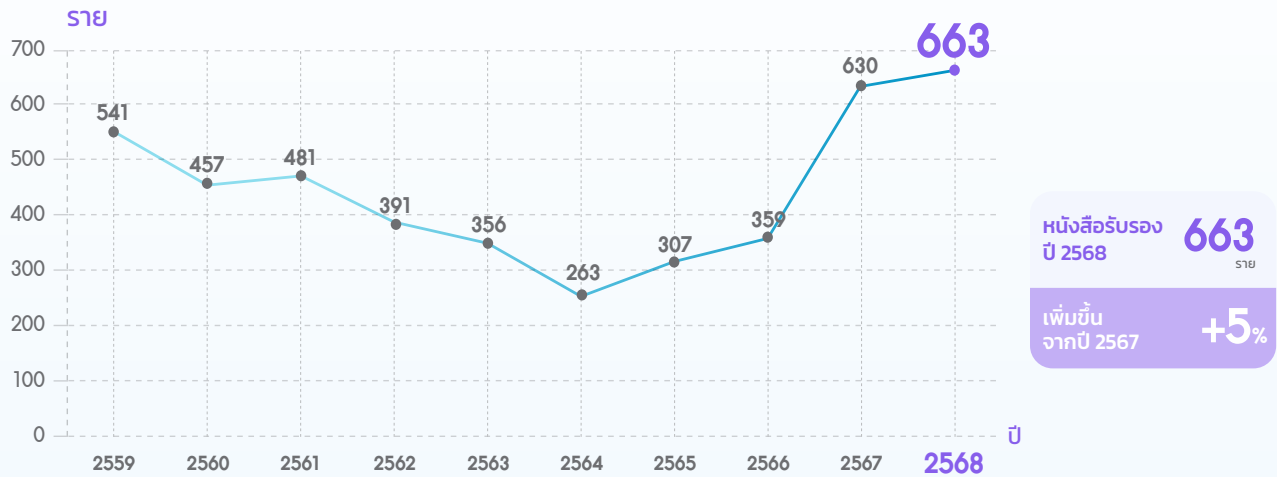
4 เยอรมนี
5% 346 ราย

5 เนเธอร์แลนด์
4% 313 ราย

2.

การออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 12

ในปี 2568 มีคนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา 12 จำนวน 663 ราย ซึ่งเป็นกรณีได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 527 ราย และเป็นกรณีได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวน 136 ราย

2.1

ประเภทธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา 12

ในปี 2568 ประเภทธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ 5 อันดับแรก ดังนี้

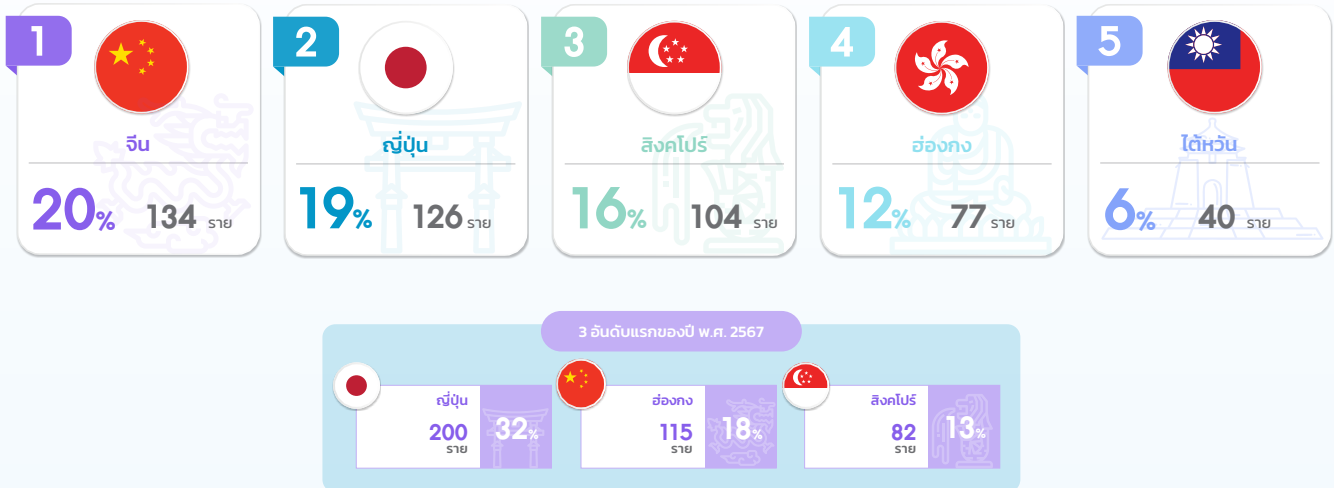

ทั้งนี้ เป็นการทำธุรกิจอื่น ๆ อีก 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 19 อาทิ บริการทางวิศวกรรม, บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา และกิจการโรงแรม เป็นต้น

2.2

จำนวนคนต่างด้าว 5 อันดับแรกที่เข้ามาลงทุนตามมาตรา 12

ในปี 2568 มีจำนวนคนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ กรณีได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่

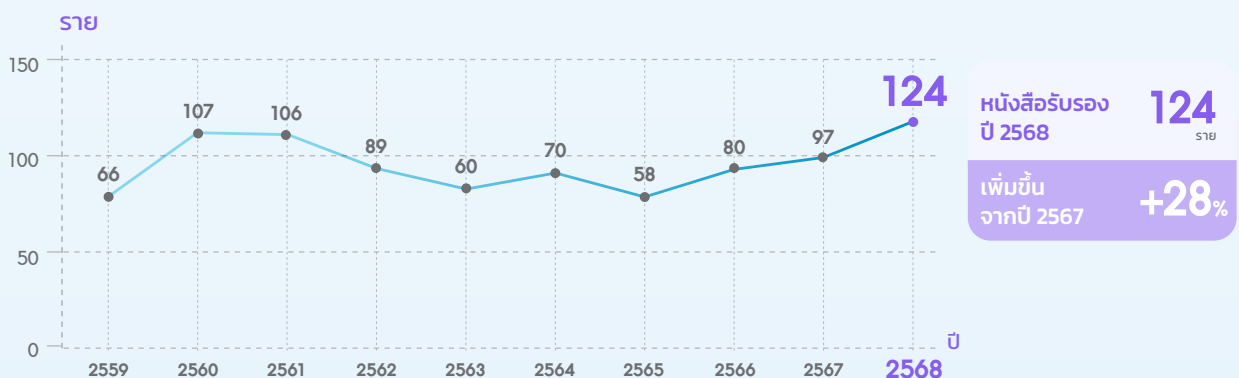

ทั้งนี้ คนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ มากที่สุด 3 อันดับ ในช่วงปี 2543 – 2568 ได้แก่ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 41) สิงคโปร์ (ร้อยละ 13) และจีน (ร้อยละ 5) ตามลำดับ

3.

การออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 11

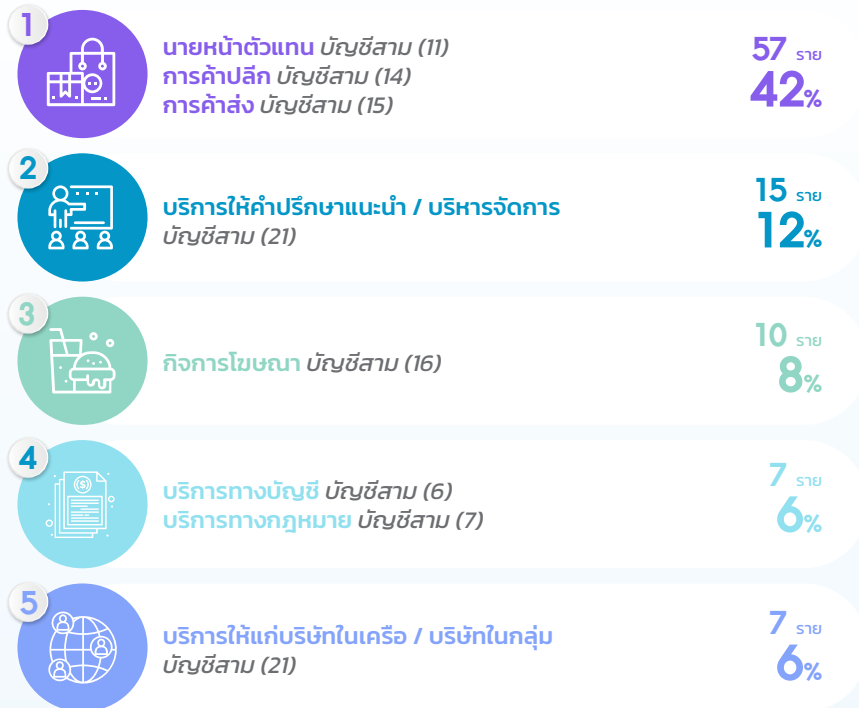
ในปี 2568 มีคนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามสนธิสัญญาทางไมตรี และสัมพันธไมตรีทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาทั้งหมด จำนวน 124 ราย เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 28 ทั้งนี้ ไม่มีคนต่างด้าวมาใช้สิทธิภายใต้ความตกลงอื่นแต่อย่างใด

3.1

ประเภทธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา 11

ในปี 2568 ประเภทธุรกิจที่คนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ 5 อันดับแรก ได้แก่

ทั้งนี้ เป็นการทำธุรกิจอื่น ๆ อีก 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 23 อาทิ บริการทางสถาปัตยกรรม, บริการทางวิศวกรรม, การขายอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

3.2

จำนวนคนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุนมากที่สุดตามมาตรา 11

ในปี 2568 ประเทศที่คนต่างด้าวได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจภายใต้มาตรา 11 ทั้งหมด ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นกรณีได้รับสิทธิตามสนธิสัญญาทางไมตรีและสัมพันธไมตรีทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา (Treaty of Amity) ทั้งนี้ ในช่วงปี 2543 - 2568 มีการใช้สิทธิตามพันธกรณีและความตกลงระหว่างประเทศ อันได้แก่ สนธิสัญญาทางไมตรีและสัมพันธไมตรีทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา โดยคนต่างด้าวสหรัฐอเมริกาในสัดส่วนร้อยละ 99.9 ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย โดยคนต่างด้าวออสเตรเลียในสัดส่วนร้อยละ 0.01 และความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นคนต่างด้าวญี่ปุ่นในสัดส่วนร้อยละ 0.09

ประเทศที่คนต่างด้าวเข้ามาลงทุนมากที่สุด ปี 2568

สหรัฐอเมริกา

124 ราย
100%

การออกหนังสือรับรอง ม.11
ของปี พ.ศ. 2567

สหรัฐอเมริกา

97 ราย

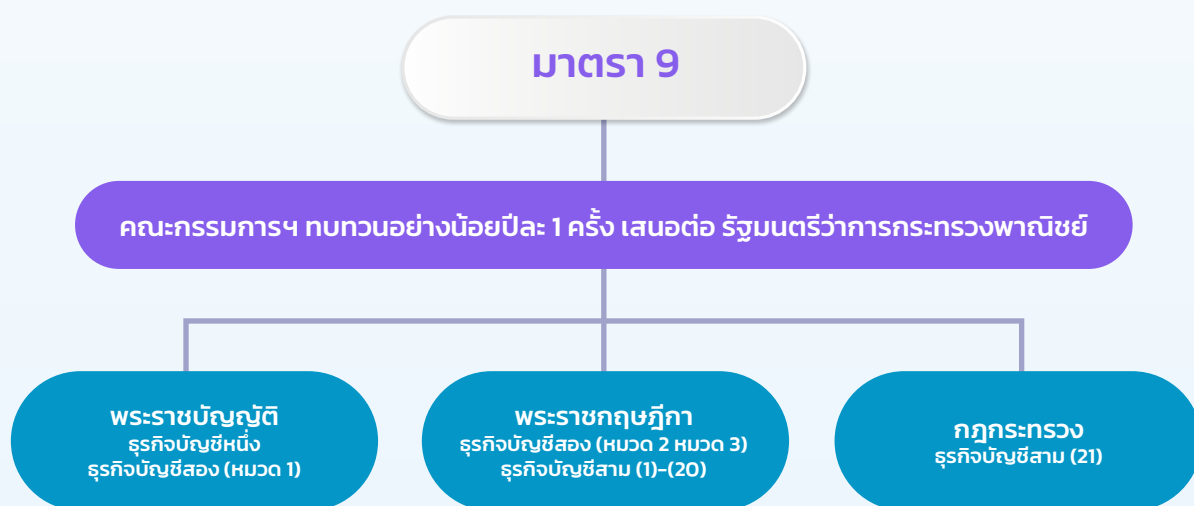
100%

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคสอง กำหนดให้คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติน้อยครั้งหนึ่งในทุกกรอบระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แล้วทำความเห็นเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

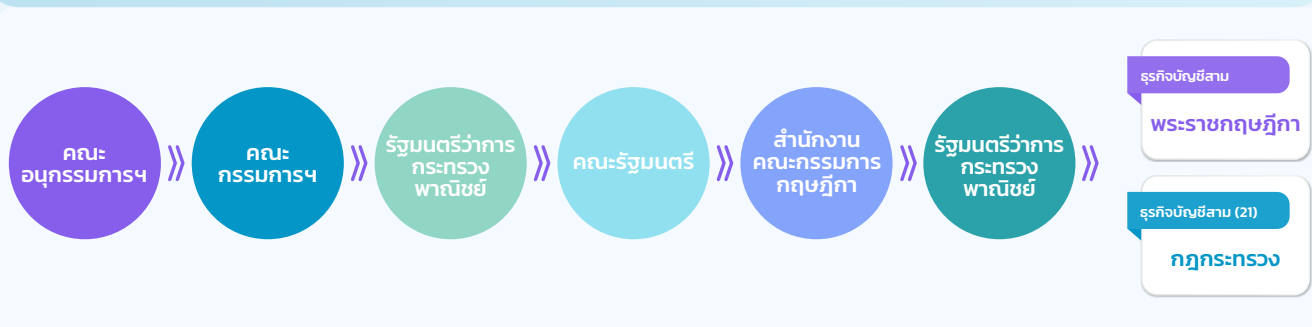
ทั้งนี้ มาตรา 9 วรรคหนึ่ง กำหนดให้การปรับปรุง หรือแก้ไขธุรกิจตามบัญชีท้ายฯ ต้องดำเนินการ ดังนี้

- (1) ธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง และธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด 1 ให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ
- (2) ธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด 2 และหมวด 3 และธุรกิจตามบัญชีสาม (1) - (20) ให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกา
- (3) ธุรกิจตามบัญชีสาม (21) ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

กลไกและขั้นตอนการปรับปรุงประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

ขั้นตอนการปรับปรุงธุรกิจบัญชีสาม

สำหรับการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรวมทั้งการกำกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศในปัจจุบัน ตลอดจนการดำเนินการที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศซึ่งจะก่อประโยชน์แก่ประเทศไทยในภาพรวม

การดำเนินการของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับการทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ

1.

การดำเนินการตามผลการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ปี 2567

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดำเนินการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นประจำทุกปี โดยในปี 2567 ได้พิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นควรให้ธุรกิจ **ถอดออก** จากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ จำนวน 2 รายการธุรกิจ ได้แก่

ธุรกิจ	เหตุผล
1) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่อง สนับสนุน หรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ประกอบด้วยกิจกรรมการให้บริการ 7 ประเภท (ตามที่ สำนักงาน ก.ล.ต. เสนอ) ได้แก่ - การให้บริการคำนวณหรือรับรองมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) ของกองทุนรวม - การให้บริการข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงการจัดอบรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการในตลาดทุน - การให้บริการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน - การให้บริการเป็นตัวแทนใช้สิทธิออกเสียง - การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เหลือใช้ - การให้บริการเป็นสำนักงานผู้แทนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุนต่างประเทศ ภายใต้โครงการจัดการลงทุนต่างประเทศ (cross-border mutual fund) - การให้บริการเกี่ยวกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่อง สนับสนุน หรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้แก่ (ก) ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอื่น (ข) บริษัทในเครือของผู้ประกอบธุรกิจ	• เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับเฉพาะและหน่วยงานเฉพาะกำกับ การนำธุรกิจดังกล่าวออกจากบัญชีท้ายฯ จะลดความซ้ำซ้อนในการกำกับของหน่วยงานภาครัฐ • ผู้ประกอบการไทยมีความพร้อมในการแข่งขันกับคนต่างด้าว • เป็นการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างผู้ประกอบธุรกิจไทยและผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นคนต่างด้าว ทำให้เกิดการแข่งขันด้านบริการที่มีคุณภาพเพื่อให้ผู้ลงทุนมีทางเลือกในการเข้าถึงสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้น

ธุรกิจ	เหตุผล
2. ธุรกิจบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน - ประเภทที่หนึ่ง สำหรับบำรุงรักษาอากาศยาน - ประเภทที่สอง สำหรับบำรุงรักษาส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน - ประเภทที่สาม สำหรับบำรุงรักษาบริภัณฑ์และชิ้นส่วนของอากาศยาน	• เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับเฉพาะและหน่วยงานเฉพาะกำกับ การนำธุรกิจดังกล่าวออกจากบัญชีท้ายฯ จะลดความซ้ำซ้อนในการกำกับของหน่วยงานภาครัฐ • ผู้ประกอบการในประเทศยังมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการใช้บริการ ดังนั้น การให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจ จะไม่กระทบกับการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย และเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับผู้ใช้บริการ • เป็นประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เห็นชอบผลการพิจารณาทบทวนฯ ประจำปี 2567 ตามที่เสนอเรียบร้อยแล้ว เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2568 สำหรับการดำเนินการเพื่อถอดธุรกิจบัญชีสาม (21) ออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ จะต้องดำเนินการกระบวนการตามกฎหมายต่อไป

2. การพิจารณากบฏประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ประจำปี 2568

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้กำหนดแนวทางการพิจารณาทบทวนธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ประจำปี 2568 ดังนี้

2.1 ขั้นตอนการดำเนินการ

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมีแนวทางการพิจารณาประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

- 1) กำหนดเกณฑ์การพิจารณาทบทวนธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ
- 2) กำหนดธุรกิจเป้าหมาย โดยพิจารณาประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ
- 3) จัดทำข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจเป้าหมายในประเด็นต่อไปนี้
 - (1) ขอบเขตประเภทธุรกิจ
 - (2) กฎหมายกำกับ
 - (3) ความสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ
 - (4) ความพร้อมในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย
 - (5) ความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - (6) ผลดีและผลเสียของการออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ
- 4) ประมวล สรุป วิเคราะห์ และเสนอแนะข้อคิดเห็นในการแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ
- 5) คณะกรรมการฯ พิจารณาสรุปความเห็นตามที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอ

2.2

เกณฑ์การพิจารณาบทวนประเภทธุรกิจ

การกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ในปี 2568 จะใช้เกณฑ์เดียวกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวน 6 ข้อ โดยแต่ละรายการธุรกิจจะใช้เกณฑ์หลายข้อประกอบกัน ดังนี้

1) เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ได้แก่ ธุรกิจบัญชีหนึ่ง ธุรกิจบัญชีสอง และธุรกิจบัญชีสาม ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ

2) เป็นธุรกิจที่พิจารณาตามเงื่อนไขของบัญชีหนึ่ง บัญชีสอง และบัญชีสาม เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ข้อ 1) โดยพิจารณาว่า

- เป็นธุรกิจที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องส่งวนอีกต่อไป
- เป็นธุรกิจที่ประเทศไทยมีระบบ/ระเบียบ/ข้อบังคับ/กฎเกณฑ์ในการกำกับดูแล ในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เป็นธุรกิจที่คนไทยมีความพร้อมในการแข่งขันในการประกอบธุรกิจกับคนต่างด้าว

3) เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับเฉพาะ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการกำกับของหน่วยงานภาครัฐ อันจะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมการค้าการลงทุนที่ดี

4) เป็นธุรกิจที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม รวมทั้งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เช่น ธุรกิจที่รองรับโครงสร้างพื้นฐาน ธุรกิจที่สนับสนุนนโยบาย Thailand 4.0 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นต้น

5) เป็นธุรกิจที่มีความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรายการธุรกิจ และมีผลการศึกษา หรือเป็นธุรกิจที่มีการอนุญาตเป็นประจำ

6) ข้อดี ข้อเสีย ที่จะเกิดขึ้นจากการที่ธุรกิจไม่อยู่ภายใต้การกำกับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 โดยใช้มาตรา 5 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นกรอบในการพิจารณา

2.3

ประเภทธุรกิจที่เสนอให้พิจารณาบทวนออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ

ในปี 2568 คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พิจารณารายการธุรกิจที่เสนอให้ทบทวนเพื่อนำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มธุรกิจที่หน่วยงานเสนอทบทวนฯ หรือมีกฎหมายเฉพาะกำกับหรือมีหน่วยงานเฉพาะกำกับ 2) กลุ่มธุรกิจที่เคยเสนอทบทวนฯ 3) กลุ่มธุรกิจที่เคยนำออกจากบัญชีท้ายฯ ไปแล้ว แต่มีการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในกฎหมายเฉพาะ โดยมีรายการธุรกิจที่นำมาพิจารณาทบทวน ดังนี้

- 1) ธุรกิจสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง
- 2) ธุรกิจบริการจัดหาลูกค้าเพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินของบริษัทในเครือให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)
- 3) ธุรกิจบริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)
- 4) ธุรกิจบริการรับค้ำประกันหนี้ให้แก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม ในต่างประเทศ
- 5) ธุรกิจบริการรับค้ำประกัน ให้หลักประกัน และการดำเนินการอื่นใดที่มีผลเสมือนกับการค้ำประกันหรือการให้หลักประกัน ระหว่างบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันกับผู้ขอสินเชื่อ
- 6) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา อันเป็นธุรกิจที่ได้นำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ข้อ (11) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2560 นั้น ซึ่งได้มีการอ้างอิงบทนิยามของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 โดยปัจจุบันยังมิได้มีการปรับปรุง หรือการอ้างอิงคำนิยามในกฎกระทรวงฯ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ฉบับล่าสุด

โดยการศึกษาทบทวนประเภทธุรกิจดังกล่าวจะดำเนินการศึกษาตามเกณฑ์การพิจารณาของคณะกรรมการฯ ซึ่งจะมีข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างและสภาพการประกอบธุรกิจ ศักยภาพและขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย และผลดีผลเสียของการเข้ามาประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมาประกอบการพิจารณาด้วย รวมถึงมีการรับฟังความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้มีส่วนได้เสียกับธุรกิจที่พิจารณาทบทวนด้วย เพื่อให้การทบทวนธุรกิจบัญชีท้ายมีความทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์การค้าการลงทุนของประเทศ

2.4

สรุปการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ประจำปี 2568

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีความเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 โดยเห็นควรให้ธุรกิจ **ออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ** จำนวน **3 ธุรกิจ** โดยเป็นธุรกิจใหม่ที่ถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ 2 ธุรกิจ และเป็นธุรกิจเดิมที่เคยถอดออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ แล้ว แต่เห็นควรให้มีการปรับปรุงข้อความในกฎกระทรวง 1 ธุรกิจ ได้แก่

ธุรกิจ	เหตุผล
1. ธุรกิจบริการจัดหาลูกค้าเพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินของบริษัทในเครือให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)	1) ลดความซ้ำซ้อนในการกำกับของหน่วยงานภาครัฐ เนื่องจากมีกฎหมายกำกับเฉพาะและหน่วยงานเฉพาะกำกับ 2) เป็นการจำกัดการให้บริการเฉพาะบริษัทในเครือเท่านั้น อันเป็นการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือให้มีประสิทธิภาพ และเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้มากขึ้น จึงไม่กระทบกับผู้ประกอบการไทย
2. ธุรกิจบริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ (สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน)	1) ลดความซ้ำซ้อนในการกำกับของหน่วยงานภาครัฐ เนื่องจากมีกฎหมายกำกับเฉพาะและหน่วยงานเฉพาะกำกับ 2) เป็นการจำกัดการให้บริการเฉพาะบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินเท่านั้น ถือเป็นการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์ต่อบริษัทในเครือ ทำให้สามารถบริหารจัดการเก็บหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการดำเนินงาน จึงไม่กระทบกับผู้ประกอบการไทย

ทั้งนี้ สำหรับ**ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา** อันเป็นธุรกิจที่ได้นำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ข้อ (11) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2560 นั้น ซึ่งได้มีการอ้างอิงบทนิยามของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 โดยปัจจุบันยังมิได้มีการปรับปรุง หรือการอ้างอิงคำนิยามในกฎกระทรวงฯ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ดำเนินแก้ไขกฎกระทรวงสำหรับธุรกิจดังกล่าว เพื่ออ้างอิงบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ต่อไป

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เห็นควรให้ธุรกิจจำนวน 2 ธุรกิจ **คงอยู่** ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ได้แก่

ธุรกิจ	เหตุผล
1. ธุรกิจสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง	- ยังมีข้อมูลยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณานำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ โดยเฉพาะในประเด็น - ความพร้อมในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย - มาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจ - หน่วยงานกำกับดูแล (ธนาคารแห่งประเทศไทย) อยู่ระหว่างการทบทวนแนวทางกำกับดูแลตามแนวนโยบายการปฏิรูปภาคการเงินไทย
2. ธุรกิจบริการรับค่าประกันหนี้ให้แก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม ในต่างประเทศ	ยังมีข้อมูลยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณานำออกจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ โดยเฉพาะเรื่องมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจ
3. ธุรกิจบริการรับค่าประกัน ให้หลักประกัน และการดำเนินการอื่นใดที่มีผลเสมือนกับการค้ำประกันหรือการให้หลักประกัน ระหว่างบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันกับผู้ขอสินเชื่อ	ให้สอบถามข้อมูล/ความเห็นเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และภาคเอกชน รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders)

สำหรับธุรกิจที่ให้คงอยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินั้น จะได้มีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบเขตของธุรกิจ ผลกระทบที่จะเกิดกับผู้ประกอบการไทยให้รอบด้านมากขึ้น และมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจ รวมถึงให้มีการรับฟังความเห็น ความเห็นจากหน่วยงานภายนอกมีส่วนได้เสียในวงกว้างมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจการคลังการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไปและส่งเสริมการค้าการลงทุนของประเทศต่อไป

บทที่ 4

การตรวจสอบธุรกิจของคนต่างด้าว

การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทยเพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 แบ่งเป็นการตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ คนต่างด้าวที่อาจประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต และตรวจสอบการถือหุ้นแทนคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

1. การติดตามและตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

1.1 คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต จะต้องดำเนินการตามกฎหมาย ดังนี้

1) ประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาต และภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

โดยตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจครบ 1 ปี ว่าได้มีการปฏิบัติตามมาตรา 8 และกฎกระทรวง

- ประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตหรือไม่
- มีทุนขั้นต่ำตามจำนวนที่กำหนดหรือไม่
- อัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตอยู่ในเกณฑ์ไม่เกิน 7 เท่าของเงินทุน
- มีผู้รับผิดชอบธุรกิจอย่างน้อย 1 คน มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไทยหรือไม่

2) นำส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยตามจำนวนและระยะเวลาที่กำหนด

โดยติดตามตรวจสอบเฉพาะนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในต่างประเทศว่าได้มีการปฏิบัติตามมาตรา 14 และกฎกระทรวง เรื่องกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยครบตามเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ โดยการนำส่งทุนขั้นต่ำมีระยะเวลา ดังนี้

- ระยะเวลาประกอบธุรกิจไม่ถึง 3 ปี ต้องนำส่งทุนขั้นต่ำภายใน 6 เดือน
- ระยะเวลาประกอบธุรกิจตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ต้องนำส่งทุนขั้นต่ำตามช่วงเวลาดังนี้
 - ภายใน 3 เดือนแรก ต้องนำส่ง 25%
 - ภายใน 1 ปี ต้องนำส่งเพิ่มอีก 25%
 - ภายใน 2 ปี ต้องนำส่งเพิ่มอีก 25%
 - ภายใน 3 ปี ต้องนำส่งให้ครบ 100%

3) ดำเนินการตามแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของธุรกิจต่างดาว

โดยการติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามแผนงานการถ่ายทอดเทคโนโลยีของธุรกิจต่างดาวทุกรายซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจครบ 1 ปี เจ้าหน้าที่จะมีหนังสือเรียกให้ส่งเอกสารและหลักฐานการดำเนินการตามแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีภายใน 30 วัน หากไม่มีการดำเนินการจะมีหนังสือแจ้งให้ชำระค่าปรับตามมาตรา 40 ทั้งนี้ วิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยี เช่น

- การมีส่วนร่วมของบุคลากรไทยในโครงการวิจัยและพัฒนา
- ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาให้ความรู้และ/หรือการส่งบุคลากรไทยไปเรียนรู้ ณ ต่างประเทศ
- การสนับสนุนด้านการศึกษาและ/หรือวิชาการให้สถาบันการศึกษาหรือสถาบันอื่น
- การฝึกอบรม เช่น อบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ

1.2

คนต่างดาวที่อาจประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต

โดยตรวจสอบนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยที่มีคนต่างดาวถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และมีข้อบ่งชี้ว่าอาจประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างดาว พ.ศ. 2542 โดยไม่ได้รับอนุญาต

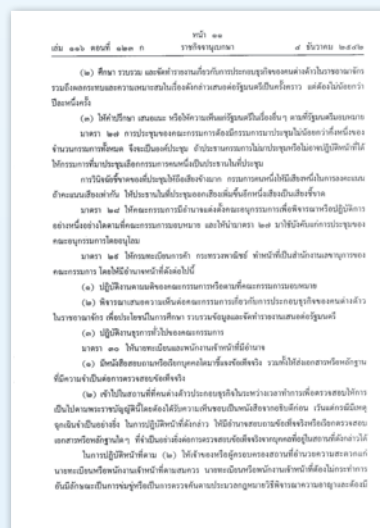
2.

ผลการตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างดาวปี 2568

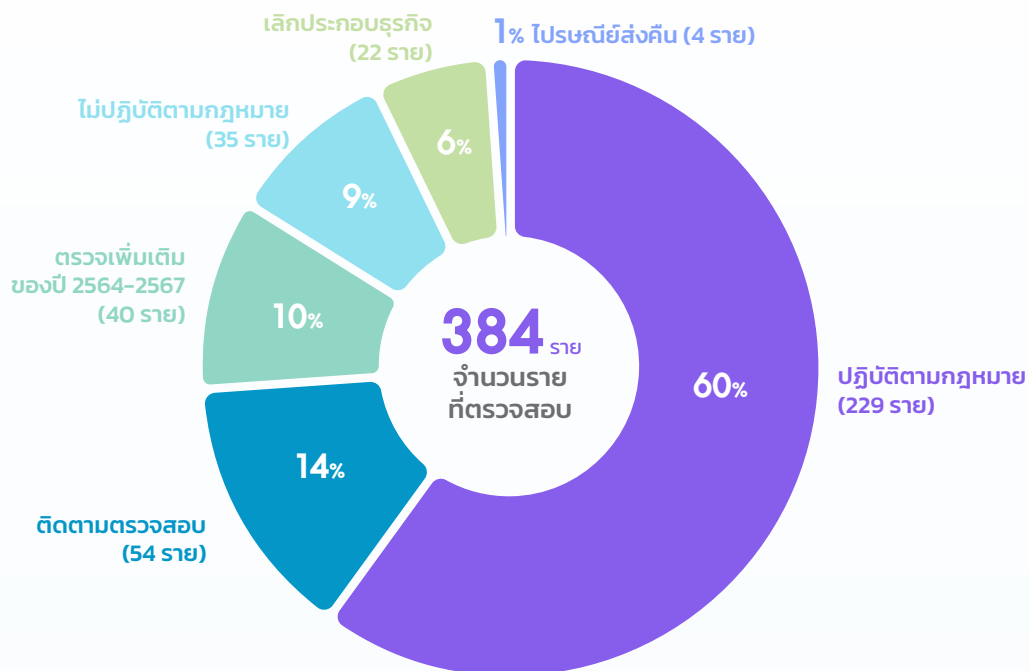
2.1

ผู้รับอนุญาตที่ประกอบธุรกิจครบ 1 ปี จำนวน 384 ใบอนุญาต

- ประกอบธุรกิจเป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตและมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีตามแผน จำนวน 229 ใบอนุญาต
- ไม่ส่งเอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ จำนวน 57 ใบอนุญาต แบ่งเป็น
 - ไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงและไม่ส่งเอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ จำนวน 35 ใบอนุญาต ซึ่งเข้าข่ายเป็นความผิดฐานฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ตามมาตรา 30 (1) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างดาว พ.ศ. 2542
 - เลิกประกอบธุรกิจ จำนวน 22 ใบอนุญาต
- ติดตามตรวจสอบในปีถัดไป จำนวน 54 ใบอนุญาต
- ไปรษณีย์ดีคืน จำนวน 4 ราย
- ติดตามตรวจสอบของปี 2564 – 2567 จำนวน 40 ราย

ผลการตรวจสอบการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตและเงื่อนไขที่กำหนด และการดำเนินการตามแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยี

หมายเหตุ: ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย คือ ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน ทั้งนี้ มีบทกำหนดโทษคือ ปรับไม่เกินห้าพันบาท

2.2

ติดตามการนำส่งทุนขั้นต่ำของนิติบุคคลต่างตัวที่ได้รับอนุญาต จำนวน 38 ใบอนุญาต

- มีการนำส่งทุนขั้นต่ำตามจำนวนและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จำนวน 38 ใบอนุญาต

ผลการตรวจสอบการนำส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย

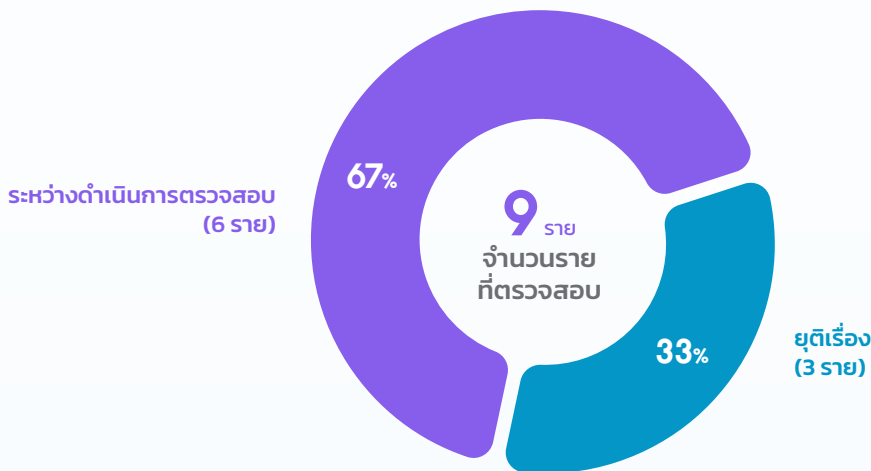
2.3

การตรวจสอบนิติบุคคลต่างด้าวที่อาจประกอบธุรกิจ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนกฎหมาย

นิติบุคคลที่ต้องติดตามตรวจสอบ จำนวน 9 ราย ผลการตรวจสอบมี ดังนี้

- ยุติเรื่องรวม 3 ราย เนื่องจากได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จำนวน 2 ราย และปรับโครงสร้างสถานะเป็นนิติบุคคลไทย 100% จำนวน 1 ราย
- อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบ จำนวน 6 ราย

ผลการตรวจสอบนิติบุคคลต่างด้าวที่อาจประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต

3.

การตรวจสอบคนต่างด้าวที่มีพฤติกรรมให้คนไทยทำธุรกรรมอำพรางแทน (Nominee) เพื่อหลีกเลี่ยงการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ในปีงบประมาณ 2568 กำหนดแผนการตรวจสอบนิติบุคคลไทยที่มีคนต่างด้าวร่วมถือหุ้นที่อาจมีลักษณะนอมินี โดยมีเป้าหมาย 6 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยวและเกี่ยวเนื่อง ธุรกิจค้าที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจ e-Commerce/ขนส่งและคลังสินค้า ธุรกิจโรงแรมรีสอร์ท ธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการเกษตร (ดั่ง) และธุรกิจก่อสร้างทั่วไป โดยดำเนินการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและมีหนังสือถึงกรรมการและผู้ถือหุ้นเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ จำนวน 777 ราย สรุปผลการตรวจสอบได้ ดังนี้

(1) นิติบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมน่าสงสัยเข้าข่ายในลักษณะนอมินี จำนวน 401 ราย เนื่องจากนิติบุคคลชี้แจงการประกอบธุรกิจแล้วไม่พบข้อสังเกต และไม่พบการกระทำผิด

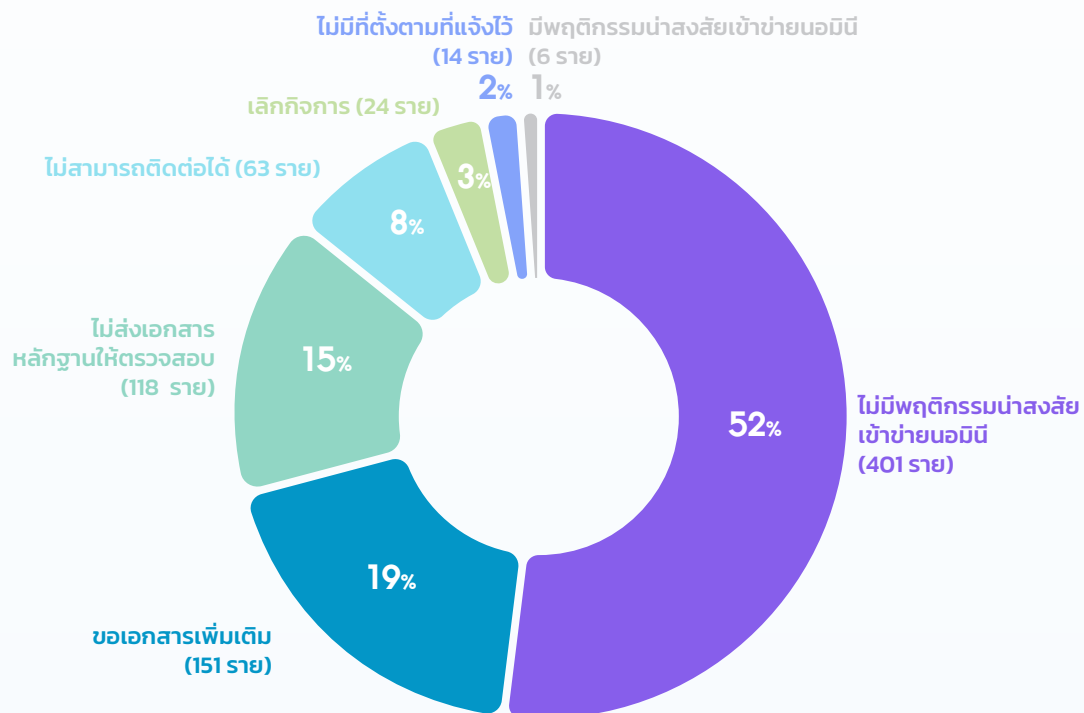
(2) นิติบุคคลฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงและไม่ส่งเอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ จำนวน 118 ราย ฐานฝ่าฝืนคำสั่งสรวัดธนุชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 กับ นิติบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงและไม่ส่งเอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ และหมายเหตุในหน้าหนังสือรับรองว่า “นิติบุคคลนี้ไม่จัดส่งบัญชีและ/หรือไม่ชี้แจงการจัดทำบัญชี รอบปีบัญชี 2566 หรือ 2567”

(3) นิติบุคคลไม่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ ณ สถานที่ตั้งตามที่จดทะเบียนไว้ จำนวน 14 ราย ซึ่งได้ดำเนินการหมายเหตุข้อควรทราบในหน้าหนังสือรับรองนิติบุคคลว่า “นิติบุคคลไม่มีสำนักงานแห่งใหญ่ ณ ที่ตั้งตามที่จดทะเบียนไว้”

(4) นิติบุคคลที่ไม่สามารถติดต่อได้ เนื่องจากไปรษณีย์ส่งคืน จำนวน 63 ราย

- (5) นิติบุคคลที่อยู่ระหว่างการขอเอกสารเพิ่มเติม จำนวน 151 ราย
- (6) นิติบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยเข้าข่ายในลักษณะนอมินี จำนวน 6 ราย ผู้ถือหุ้นคนไทยยอมรับว่าตนมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท โดยไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้น มีคนต่างด้าวเป็นผู้จ่ายเงินค่าหุ้นให้แทน เอาชื่อเข้าเป็นผู้ถือหุ้นเพื่อให้คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้
- (7) นิติบุคคลที่สถานะปัจจุบันเลิก/ร้าง จำนวน 24 ราย

ผลการตรวจสอบนอมินี กรณีการตรวจสอบตามแผนงานประจำปี 2568

บทที่ 5

ทิศทางการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในไทย

ในสภาวะการณ์ที่เศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การแข่งขันด้านการลงทุนระหว่างประเทศ และกระแสการพัฒนาอย่างยั่งยืน บทบาทของภาครัฐในการกำกับดูแลและอำนวยความสะดวกทางธุรกิจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้น กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และเป็นเลขานุการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้มีการดำเนินนโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยผ่านการปรับเปลี่ยนการให้บริการและการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทยให้สอดคล้องกับทิศทางการลงทุนในปัจจุบัน เพื่อรองรับบริบทเศรษฐกิจและการลงทุนสมัยใหม่อย่างยั่งยืน ทั้งในมิติด้านเทคโนโลยี กฎระเบียบ และแนวทางการพิจารณาอนุญาตให้มีความคล่องตัว โปร่งใส และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการคาดการณ์ทิศทางการลงทุนจากต่างชาติในประเทศไทย ดังนี้

1. การอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุนต่างชาติที่ประกอบธุรกิจภายในไทย

1.1 ยกระดับการให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Foreign Business

การยกระดับการให้บริการผ่านระบบการออกใบอนุญาต/หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (e-Foreign Business) นับเป็นก้าวสำคัญของการปรับเปลี่ยนโครงสร้างด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรองรับเศรษฐกิจและการลงทุนสมัยใหม่ที่สำคัญกับความรวดเร็ว โปร่งใส และมาตรฐานสากล โดยพัฒนาระบบดังกล่าวมีที่มาจากความจำเป็นในการปรับรูปแบบการให้บริการแบบเอกสารและการติดต่อโดยตรง (walk-in) ไปสู่ระบบดิจิทัลที่สามารถให้บริการได้อย่างครบวงจรและไม่จำกัดสถานที่ อันเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการยกระดับระบบราชการและอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ (Ease of Doing Business)

กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้เริ่มพัฒนาระบบ e-Foreign Business ตั้งแต่ปี 2566 และเปิดให้บริการอย่างเต็มรูปแบบในเดือนสิงหาคม 2567 โดยระบบดังกล่าวครอบคลุมกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตและการขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวแบบครบวงจร (end-to-end) ตั้งแต่การยื่นคำขอ การชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) การออกใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Receipt) การลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Digital Signature) ไปจนถึงการออกและดาวน์โหลดใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ทันที ซึ่งจะช่วยลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน เพิ่มความถูกต้องของข้อมูล และเสริมสร้างความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาต

5 EASY STEPS

ผลการดำเนินงานภายหลังการเปิดให้บริการระบบ e-Foreign Business แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการอย่างชัดเจน โดยในปี 2568 ผู้ประกอบการและนักลงทุนต่างชาติหันมาใช้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการยื่นคำขอในรูปแบบเดิมถึงร้อยละ 100 ถือเป็นการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบการให้บริการของภาครัฐที่มีความทันสมัยและตอบโจทย์ความต้องการของภาคธุรกิจ การบริการระบบดังกล่าวไม่เพียงช่วยลดภาระด้านเวลาและค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการและนักลงทุนต่างชาติเท่านั้น แต่ยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการคำขอของภาครัฐ และสนับสนุนให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจสามารถเกิดขึ้นได้รวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการการปรับบทบาทของภาครัฐจากการกำกับตามกฎหมายไปสู่การอำนวยความสะดวกทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับสภาพแวดล้อมการลงทุนของประเทศไทย และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

1.2

ลดระยะเวลาในการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ในการอำนวยความสะดวกให้คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นหนึ่งในกลไกสำคัญของนโยบายรัฐบาลในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภายใต้แนวคิดที่ว่า กฎระเบียบด้านการลงทุน จะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ แต่ควรทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการคัดกรองและส่งเสริมการลงทุนที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางสากลด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD)

ในช่วงปี 2567–2568 กรมพัฒนาธุรกิจการค้าในฐานะเลขานุการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้ปรับปรุงแนวทางการพิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับลักษณะของธุรกิจสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น โดยนำแนวคิดการบริหารจัดการตามระดับความเสี่ยง (risk-based approach) มาประยุกต์ใช้เพื่อลดระยะเวลาในการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยมีเป้าหมายให้คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่มีข้อมูลประกอบคำขอที่ค่อนข้างสมบูรณ์สามารถนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาอนุญาตได้ ภายใน 1 เดือน ซึ่งการลดระยะเวลาในการขออนุญาตประกอบธุรกิจดังกล่าว จะช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้นักลงทุนต่างชาติสามารถเริ่มต้นประกอบธุรกิจในไทยได้เร็วขึ้น ก่อให้เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของไทย รวมถึงสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติให้ประกอบธุรกิจได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 มีคำขอที่สามารถลดระยะเวลาและเข้าสู่กระบวนการอนุญาตจำนวน 34 คำขอ คิดเป็นร้อยละ 37 ของจำนวนคำขอในช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้นักลงทุนต่างชาติสามารถเริ่มต้นประกอบธุรกิจ

ในไทยได้เร็วขึ้น โดยมีประมาณการมูลค่าที่เพิ่มขึ้นทางเศรษฐกิจสูงถึง 1,200 ล้านบาท และแนวโน้มของคำขอที่จะสามารถเข้าสู่กระบวนการอนุญาตได้เร็วขึ้น ภายในปี 2569 จำนวน 150 คำขอ คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนคำขอที่คาดว่าจะยื่นขอรับใบอนุญาตในปี 2569 และคาดว่าจะสร้างมูลค่าที่เพิ่มขึ้นทางเศรษฐกิจได้สูงถึง 5,000 ล้านบาท

จากการอำนวยความสะดวกดังกล่าวพบว่า แนวโน้มการลงทุนของคนต่างด้าวเพิ่มขึ้นทั้งในเชิงจำนวนคำขอและมูลค่าการลงทุน การลดภาระด้านขั้นตอนและระยะเวลาการอนุญาตช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นของนักลงทุน และเอื้อให้การตัดสินใจลงทุนสามารถเกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วถึง ดังนั้น การอำนวยความสะดวกให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจในประเทศไทยจึงเป็นการปรับบทบาทในการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจสมัยใหม่ และมีส่วนช่วยในการเปิดรับการลงทุนจากต่างชาติสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างสมดุลและยั่งยืน

2. การลงทุนของคนต่างด้าวในธุรกิจสมัยใหม่

รัฐบาลมีนโยบายมุ่งส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจสมัยใหม่และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ลดต้นทุนทางธุรกิจ และสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในทุกภาคส่วน ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว และยังเอื้อต่อการดึงดูดการลงทุนคุณภาพสูงจากต่างประเทศ และส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้สู่ภาคธุรกิจไทย

ข้อมูลการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในปี 2568 พบว่า มีกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ (AI) บริการระบบคลาวด์ (Cloud services) และโครงสร้างพื้นฐานด้านศูนย์ข้อมูล (Data Center และ Data Hosting) ซึ่งมีผู้ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจในกลุ่มดังกล่าว จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 11 ของการอนุญาตทั้งหมดในปี 2568 โดยมีมูลค่าการลงทุนรวมกว่า 1.03 แสนล้านบาท โดยธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้มีจำนวน 102 ราย มูลค่าการลงทุนกว่า 37,900 ล้านบาท อาทิ บริการพัฒนาซอฟต์แวร์/แพลตฟอร์ม บริการทางวิศวกรรมและเทคนิคในการตรวจวิเคราะห์ หรือออกแบบชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต หรือการค้าปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ควบคุมโดยระบบอัจฉริยะ เป็นต้น ในขณะที่ธุรกิจบริการระบบคลาวด์ (Cloud services) และโครงสร้างพื้นฐานด้านศูนย์ข้อมูล (Data Center และ Data Hosting) แม้มีจำนวนคำขอไม่มาก แต่มีมูลค่าการลงทุนสูงกว่า 65,000 ล้านบาท แสดงให้เห็นถึงลักษณะของธุรกิจที่ใช้เงินลงทุนสูงและมีบทบาทเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจดิจิทัลในระยะยาว

ทิศทางการลงทุนจากต่างชาติในประเทศไทยกำลังปรับเข้าสู่ภาคธุรกิจที่มีศักยภาพสูง สอดคล้องกับนโยบายรัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การกำกับดูแลและอำนวยความสะดวกของภาครัฐ โดยเฉพาะผ่านบทบาทของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเปลี่ยนการลงทุนจากต่างชาติให้เป็นพลังในการยกระดับโครงสร้างเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืน

ภาคผนวก

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

รายนามคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

1. ปลัดกระทรวงพาณิชย์	ประธานกรรมการ
2. ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
3. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	กรรมการ
4. ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
5. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
6. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
7. ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
8. ผู้แทนกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
9. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
10. ผู้แทนกระทรวงแรงงาน	กรรมการ
11. ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	กรรมการ
12. ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
13. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
14. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
15. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการ
16. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
17. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
18. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
19. ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
20. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง	กรรมการ
21. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง	กรรมการ
22. อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กรรมการและเลขานุการ
23. รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	ผู้ช่วยเลขานุการ

รายนามคณะอนุกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว

1. รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	ประธานอนุกรรมการ
2. ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
3. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
4. ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
5. ผู้แทนกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
6. ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
7. ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	อนุกรรมการ
8. ผู้แทนกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนกรมสรรพากร	อนุกรรมการ
10. ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
11. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
12. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
13. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการค้าการลงทุน	อนุกรรมการ
14. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์การค้าการลงทุน	อนุกรรมการ
15. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์	อนุกรรมการ
16. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย	อนุกรรมการ
17. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	อนุกรรมการ
18. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการ
19. ผู้อำนวยการกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการและเลขานุการ
20. นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รายนามคณะอนุกรรมการพิจารณาบทวนประเภทธุรกิจ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

1. อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	ประธานอนุกรรมการ
2. รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการ
3. ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
4. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
5. ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
6. ผู้แทนกรมการค้าภายใน	อนุกรรมการ
7. ผู้แทนสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า	อนุกรรมการ
8. ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	อนุกรรมการ
10. ผู้แทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	อนุกรรมการ
11. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
12. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
13. ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย	อนุกรรมการ
14. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย	อนุกรรมการ
15. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย	อนุกรรมการ
16. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ / บริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
17. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน	อนุกรรมการ
18. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	อนุกรรมการ
19. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการ
20. ผู้อำนวยการกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการและเลขานุการ
21. นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

ทั้งนี้ รายละเอียดสามารถดาวน์โหลด พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ได้ที่เว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (<http://www.dbd.go.th>) ภายใต้หัวข้อ “บริการข้อมูล/ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว/กฎหมายและกฎระเบียบ”

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
โทรศัพท์ Tel. 66-2547-4425-6 สายด่วน Hotline 1570

www.dbd.go.th